

MISANTROPOS (1) ai

(grec.) *N sg m* misantropos.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: mizantrop.

Człowiek stroniący od ludzi, samotnik (z grec. μισάνθρωπος); tu w powiązaniu z osobą Tymona Ateńczyka, filozofa grec. (z V w. p.n.e.) zwanego mizantropem, dla jego nienawiści do rodu ludzkiego. Od niego też wywodzi się ten termin [misanthropos – nietowarzyski, osobliwy człowiek, który gardzi ludźmi albo się chroni pospolitowania z ludźmi Mącz 223d; – ludzi nienawidzący ani z nimi obcuje Calep; nieludzki, nieukładny – misanthropos Cn]: Timon Filozof/ był Misanthropos, to jest nieprzyjaciel główny narodu ludzkiego PowodPr 65.

AKtt